

[Duetoft]

finde et flertal et andet sted. Det betyder selvfølgelig, at oppositionspartierne spiller ud og siger: det er vores opfattelse, sådan og sådan, og så må vi indgå et forlig om tingene.

Derfor synes jeg ikke, det er spor unaturligt, at Fremskridtspartiet i dag, ligesom vi andre har gjort, fører sine synspunkter frem om, hvor vi ideelt gerne vil hen. Jeg synes da, det er glimrende, at nogle af os har forsøgt at påtage os rollen som dem, der så forsøger at opveje den radikale indflydelse i regeringen. Men vi forhandler så sandelig med regeringen som en helhed. Vi forhandler ikke med ét eller to ud af de tre regeringspartier.

Derfor må fru Connie Hedegaard altså vænne sig til, at det for fremtiden bliver sådan, at selv om man har haft problemer internt med at blive enige, vil man derefter få problemer med andre partier for at skabe en bred enighed. Sådan er vores parlamentariske system, og det må man acceptere. Derfor denne – jeg vil stadig understrege – venlige bemærkning, sådan at vi ikke ved hvert eneste forslag, vi skal behandle i de næste flere samlinger, skal have diskussionen om, hvorvidt man kan eller ikke kan tillade sig at være enig med et forlig internt i regeringen.

(Kort bemærkning).

Connie Hedegaard (KF):

Det er da godt, at CD forsvarer Fremskridtspartiet; det er der jo aldrig så mange andre der gør.

Jeg vil bare lige for en ordens skyld sige, at denne debat jo ikke er startet i går. Den er heller ikke startet med KVR-regeringens dannelse. Det har faktisk været en meget lang proces, hvorunder Socialdemokratiet, SF, De Radikale og de gamle firkloverpartier sad og forhandlede om disse spørgsmål, og indlæggene i dag bærer også præg af, at alle faktisk har bestræbt sig på at finde en løsning.

Det hjælper ikke, at vi hver står på vores. Man kunne også høre på Socialdemokratiets og SF's indlæg, at de var villige til at finde en løsning, som er relevant for os alle sammen. Det er den type samarbejde, vi håber også CD vil tage del i.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg vil bare takke fru Connie Hedegaard, for det glæder mig, at to dage ikke gør en enlig sva-le, eller hvad det nu hedder – altså argumentationen var den samme i går. Nu forstår jeg, det er udmærket, at det kun drejer sig om denne sag, fordi den har været diskuteret så længe. Men jeg synes altså, det er underligt, at vi skal have den samme argumentation fra fru Connie Hedegaard to dage i træk, og jeg ville bare forebygge, at den også kom på tirsdag.

Glønborg (KRF):

Kristeligt Folkepartis ordfører på dette område, hr. Chr. Christensen, kunne desværre ikke være til stede, og derfor skal jeg fremføre vores synspunkter.

Det er godt, at sagen nu kommer på plads – det er der brug for. Vi har været fantastisk imponerede over den entusiasme, der har vist sig i så mange forskellige kredse med hensyn til at drive lokalradio. Mange forskellige grupper af mennesker har mødt hinanden: folk fra arbejderbevægelsen, folk fra forskellige kristne kirkesamfund og folk med det, jeg vil kalde en almindelig kulturel interesse for hele livet i lokalsamfundet, har stået sammen om at få dette her til at køre. Vi beundrer dem, der har lagt det store arbejde i det, men vi forstår også, det vil være umuligt at blive ved på den måde. På en eller anden måde skal der skaffes penge.

Kristeligt Folkeparti ønsker ikke, at vi skal lade det hele betale af de offentlige kasser. Vi ønsker heller ikke, at enkelte kapitalister eller firmaer skal kunne klare økonomien. Men det skal da heller ikke være nogen hemmelighed, at vi har været lidt betænkelige ved reklameprincippet. Vi har været bange for, at smarte reklamefolk og de mere popprægede lokalradioer skulle udkonkurrere de mere seriøse.

Vi synes derfor, at ideen med Lokalradiofon-den er virkelig god. Den gør det meget lettere at affinde sig med reklamerne, fordi der hermed bliver mulighed for de mennesker, der ikke vil bruge deres kræfter på at kradske reklamepenge ind, men som faktisk har vilje og evne til at lave god lokalradio.

Kristeligt Folkeparti kan i det store og hele tilslutte sig begge lovforslag, men jeg må erkende, at vi på ét punkt er blevet lidt betænkelige, nemlig over for tanken om at slippe dagbladene løs på lokalradioen. Vi anerkender realiteten i argumenterne for og imod, men er lidt i tvivl